

Til alle bahá'íer i Norge fra Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge,
30. januar 2024 / 12. Sultán (Myndighet) 180

Kjære venner!

Troens mystiske kraft

Noen tanker om troen som kilde til fornyelse i det indre og det ytre.

«Eg vil nok meine at om ein ikkje undrar seg gjev ikkje ordet Gud noka meining,» sier Jon Fosse i boka «Mysteriet i trua». Han fikk en hel verden til å lytte til dypsindige refleksjoner da han mottok nobelprisen i litteratur som den fjerde nordmannen gjennom historien, den andre med katolsk tro¹. Vi slutter oss til den endeløse rekken av gratulanter!

I sitt nobelprisforedrag avsluttet han med å si «Og takk til Gud». Det var en uvanlig beskjed til vår sekulære kultur om at troen lever på mangfoldig vis og også avspeiles i en litteratur som nå «alle» søker et nærmere bekjentskap med. For dem som ikke kjenner Jon Fosse er det all grunn til å spørre venner og bekjente: «Har du lest noe av ham, hva tenker du om det..?».

Jon Fosse er en døråpner til undring og stillhet, til det mystiske, til møtet med det ukjente i oss selv og utenfor. Han har også åpent delt sine tanker og erfaringer om sitt liv, sine valg, sin sjelsreise på godt og vondt. Tro, sier han, har i seg selv vært enkelt for ham: «Det er berre å tru, og så opnar trua seg. Det kan ikkje verta enklere.»²

Så liketil. Hvordan kan da tro også være truende og farlig? Noen med makt ser seg utfordret av at en tro de ikke liker skal «åpne seg» og møter den med fengslinger og undertrykkelse, slik som i Iran. Motstanden mot likhet og rettferdighet ble ettertrykkelig adressert da Narges Mohammadi så velfortjent mottok fredsprisen³. Men i skrivende stund er Narges fortsatt sperret inne, sammen med sine nære venner, bahá'íene Mahvash Sabet og Fariba Kamalabadi. For våre mange trosvenners del kan vi knapt forestille oss hva det krever av stadige mønstringer av «ubøyet mot og konstruktiv motstandskraft»⁴.

Det sier noe om hvor privilegerte vi er. Vi er frie til å la troen vår åpne seg på det vis vi ønsker i våre egne liv og sammen med andre. Et velsignet kildevell i bønner og skrifter inspirerer oss daglig til å utforske sannheten i Shoghi Effendis ord om at «kjernen i religiøs tro er den mystiske følelsen som forener mennesket med Gud».

Vi fylles også av undring over hvordan troen vår utfolder seg som praktiske, tjenestefylte uttrykk for vårt indre liv. «Hvor stor er vel ikke mengden av hans velsignelser som regner ned over menneskeheten på denne dag!» siteres Shoghi Effendi i det bemerkelsesverdige budskapet av 28. november 2023 hvor Det Universelle Rettferdighetens Hus reflekterer over det første århundre i den formative tidsalder fra 'Abdu'l-Bahás bortgang i 1921.

¹ Sigrid Undset, også katolikk, mottok Nobelprisen i litteratur i 1928

² «Mysteriet i trua», Jon Fosse i samtale med Eskil Skjeldal, Ibid s. 105

³ Jfr vårt brev til alle bahá'íer i Norge 22. november 2023

⁴ Det Universelle Rettferdighetens Hus til verdens bahá'íer 28. november 2023

Analysen i budskapet bekrefter hvilken enestående relevans troen vår har – i sin evne til å «åpne seg» med hele sitt potensiale – til den «apokalyptiske omveltning»⁵ i vår tid og for å fremme dens endelige mål: virkeliggjøringen av menneskehetens enhet.

«Frigjøringen av en slik kraft har konsekvenser for de kommende tiår», sier budskapet, lover at troen er «en mystisk kilde til åndelig fornyelse for alle som vender seg til den» og understreker at «alle har unike innsikter og erfaringer å tilby for å bygge en forenet verden»⁶.

Hvilket håp det er i dette! Hvilken tiltro gir det ikke til at «verden beveger seg i sannhet mot sin skjebne»⁷ og vil oppfylle drømmene våre; «Enhver tilhenger av Bahá'u'lláh er fast overbevist om at menneskeheten i dag nærmer seg høydepunktet i en tusenårig prosess som har ført den fra dens kollektive spedbarnstid til modenhetens terskel – et stadium som vil bli vitne til at menneskeslekten forenes.»⁸

Som ett fysisk uttrykk for vår kjærlighet til Bahá'u'lláh, troens visjon og våre bidrag til en bedre verden ser vi et fredens gravmæle⁹ reise seg i et område av krig og konflikt, usigelig vakkert og ydmykt avstemt med naturen. Arkitekturen er inspirert av ønsket 'Abdu'l-Bahá uttrykker i «sin» bønn om å være til offervillig tjeneste for fellesskapets beste: «La meg bli som støv på dine elskedes sti, og gi at jeg kan få ofre min sjel for den jord som er foredlet av dine utvalgte fottrinn på din vei, o herlighetens Herre i det høyeste.»¹⁰

Det er gjennom virkningen av sjelens krefter at menneskelig fremgang blir oppnådd, minner 'Abdu'l-Bahá oss om. Sjelen, sier han, «kan oppdage tingenes virkelighet, forstå skapningens egenart og gjennomtrengte eksistensens mysterier».¹¹ Med Jon Fosses ord: «Det er berre å tru, og så opnar trua seg. Det kan ikkje verta enklere.»

Hjertelig hilsen
Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge

⁵ ibid

⁶ ibid

⁷ ibid

⁸ Det Universelle Rettferdiighetens Hus, 2. mars 2013

⁹ Jfr <https://news.bahai.org/construction-of-the-shrine-of-abdul-baha/>

¹⁰ «Bahá'í Bønner» (2011) <https://bibliotek.bahai.no/hellige-skrifter/bonner>

¹¹ Jfr <https://www.bahai.no/andens-liv/menneskets-sjel>

